

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 1 sierpnia 2018 r.

Poz. 3725

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.186.2018.K WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 30 lipca 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz. 994, poz. 1000, poz. 1349)

stwierdzam nieważność

§ 2 i 4 uchwały Nr XLIII/388/18 Rady Miejskiej w Dobrzanych z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie *ustalenia na terenie Gminy Dobrzany maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży oraz poza miejscem sprzedaży, zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania, odstępstw od zakazu spożywania oraz ograniczeń sprzedaży napojów alkoholowych.*

Uzasadnienie

W dniu 28 czerwca 2018 r. Rada Miejska w Dobrzanych podjęła uchwałę Nr XLIII/388/18 w sprawie *ustalenia na terenie Gminy Dobrzany maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży oraz poza miejscem sprzedaży, zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania, odstępstw od zakazu spożywania oraz ograniczeń sprzedaży napojów alkoholowych.*

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 4 lipca 2018 roku.

W toku badania legalności tego aktu organ nadzoru stwierdził, że jego § 2 i 4 zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi¹⁾.

Uzasadniając powyższe stanowisko, wskazać należy, że w § 2 i 4 uchwały Nr XLIII/388/18 Rada Miejska w Dobrzanych ustaliła następujące zasady usytuowania na terenie Gminy Dobrzany miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych: *punkty sprzedaży oraz punkty sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, nie mogą być usytuowane w lokalach zajmowanych przez*

- 1) *szkoły,*
- 2) *przedszkola,*
- 3) *placówki oświatowo – wychowawcze i opiekuńcze (§ 2), przedsiębiorca posiadający zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży może prowadzić sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych w prowadzonym przez siebie ogródku gastronomicznym pod warunkiem, że będzie on przylegał bezpośrednio do tego lokalu, tzn. że granica ogródka styka się z budynkiem, w którym usytuowany jest lokal (§ 4 ust. 1), przedsiębiorca, który zamierza prowadzić sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych w ogródku gastronomicznym wolnostojącym musi posiadać odrębne zezwolenie (§ 4 ust. 2).*

---

¹⁾ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 z późn. zm.).

W podstawie prawnej uchwały wskazano m. in. art. 12 ust. 1, 3 i 4 i art. 14 ust. 2 b ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W myśl jej art. 12 ust. 3 *rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.*

Zdaniem organu nadzoru z przywołanej wyżej normy nie można wywieść uprawnień rady gminy do wyznaczania w drodze uchwały miejsc, w których nie może być sprzedawany i spożywany alkohol, objętych już zakazem przewidzianym w art. 14 ust. 1 przedmiotowej ustawy, jak również jej kompetencji do konkretyzowania w drodze uchwały jak ma wyglądać miejsce sprzedaży napojów alkoholowych, stanowiące tzw. ogródek gastronomiczny, czy w końcu do wypowiedziania się w sprawie zezwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych.

Uprawnienie takie nie wynika z pewnością z art. 12 ust. 3 ustawy, bowiem przepis ten przewiduje dla organu stanowiącego gminy uprawnienie do ustalenia zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, a więc ogólne i uniwersalne normy, których celem winno być ograniczanie dostępności alkoholu. Realizacja przyznanej radzie gminy kompetencji powinna zatem następować poprzez uchwalenie wytycznych co do lokalizacji punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, jakimi kierować będzie się organ wydający zezwolenia na prowadzenie tego typu działalności.

W ocenie organu nadzoru przepis art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uprawnia radę gminy jedynie do określenia zasad usytuowania miejsca sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, przez co należy rozumieć położenie, miejsce sprzedaży i podawania napojów alkoholowych względem innych obiektów użyteczności publicznej (jak np. szkoły, przedszkola, zakłady pracy), jak też innych obiektów (niewymienionych w art. 14 przedmiotowej ustawy), które rada gminy uzna za zasługujące na szczególną ochronę. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowoadministracyjnym²⁾.

Rada Miejska w Dobrzanych podejmując uchwałę na podstawie art. 12 ust. 3 ww. ustawy – który upoważnia ten organ do ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych – nie może, bez wyraźnego wskazania odpowiednich przepisów kompetencyjnych, wykraczać poza zakres przedmiotowy tego przepisu. Ustalenie w drodze uchwały zakazu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w obiektach, które są chronione z mocy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, określenie jak ma wyglądać miejsce sprzedaży napojów alkoholowych, stanowiące tzw. ogródek gastronomiczny, czy wkraczanie w kwestię zezwoleń na sprzedaż alkoholu, stanowi przekroczenie delegacji wynikającej z ww. przepisu.

Mając na względzie zasadę legalizmu, znajdującą oparcie w art. 7 Konstytucji RP³⁾, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji, w myśl którego organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, stanowią akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, należy uznać, że kwestionowane przepisy uchwały naruszają prawo w sposób istotny, co stanowi podstawę do zastosowania środka nadzoru przewidzianego w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

wz. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Marek Subocz
WICEWOJEWODA

²⁾ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt II SA/OI 26/2009

³⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).